

- 2) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE, a także zasady potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości we wspomnianym wyroku z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby wymóg uporządkowania i racjonalizacji systemu udzielania koncesji poprzez zrównanie w czasie terminu ich wygaśnięcia stanowił przyczynę należyście uzasadniającą skrócony czas obowiązywania koncesji wystawionych na przetarg w porównaniu do czasu obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości?

Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-485/14)

(2015/C 007/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.F. Brakeland i W. Roels, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że zwalniając z podatku od nieodpłatnego przeniesienia własności darowizny i spadki przekazywane na rzecz organów publicznych lub użyteczności publicznej wyłącznie jeżeli organy te mają siedzibę we Francji albo w państwie członkowskim lub państwie będącym stroną porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które zawarło z Francją umowę dwustronną, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 40 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Komisji francuskie uregulowania, zgodnie z ich interpretacją stosowaną przez organy skarbowe, zwalniają z podatku od nieodpłatnego przeniesienia własności darowizny i spadki przekazywane na rzecz organów publicznych lub użyteczności publicznej wyłącznie jeżeli organy te mają siedzibę we Francji albo w państwie członkowskim lub państwie będącym stroną porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które zawarło z Francją umowę dwustronną. Komisja uważa, że stanowi to ograniczenie przepływu kapitału niezgodne z postanowieniami art. 56 WE i art. 40 porozumienia EOG.

W uzasadnieniu przyjęcia takiego rozwiązania Republika Francuska twierdzi tytułem głównym, że we francuskich przepisach istnieje rozróżnienie podatników, którzy nie znajdują się w obiektywnie porównywalnej sytuacji, a pomocniczo podnosi wzgląd interesu ogólnego, dotyczący konieczności zapewnienia poboru podatku.

Komisja kwestionuje to uzasadnienie. Jej zdaniem sporne przepisy wprowadzają rozróżnienie według czysto geograficznych kryteriów. Ponadto Komisja ocenia, że podniesienie względu interesu ogólnego nie spełnia wymogów ustalonych w orzecznictwie, a w szczególności w wyroku w sprawie Persche⁽¹⁾. Wreszcie Komisja uważa, że ograniczenie przepływu kapitału jest w każdym razie nieproporcjonalne.

⁽¹⁾ Wyrok Persche, C-318/07, ECLI:EU:C:2009:33